EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOON (EL) 2021/1547,

29. aprill 2021,

tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2019. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa, II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu

EUROOPA PARLAMENT,

— võttes arvesse oma otsust Euroopa Liidu 2019. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 100 ja V lisa,

— võttes arvesse põhiseaduskomisjoni arvamust,

— võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A9-0056/2021),

A. arvestades, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames soovib eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutav institutsioon rõhutada, et eriti oluline on veelgi tugevdada liidu institutsioonide demokraatlikku legitiimsust, suurendades läbipaistvust ja aruandekohustust ning rakendades tulemuspõhise eelarvestamise põhimõtet ja personalijuhtimise head tava;

1. peab tervitatavaks asjaolu, et kontrollikoda märkis oma aastaaruandes 2019. aasta kohta (edaspidi „kontrollikoja aruanne“), et ei leidnud Euroopa Ülemkogu ja nõukogu (edaspidi „nõukogu“) juures auditeeritud inimressursse ja hankeid käsitlevate teemadega seoses ühtegi olulist puudust;

2. märgib rahuloluga, et kontrollikoda jõudis oma audititööle tuginedes järeldusele, et nõukogu 31. detsembril 2019 lõppenud eelarveaasta haldus- ja muude kulude maksed tervikuna ei sisaldanud olulisi vigu ning et auditeeritud järelevalve- ja kontrollisüsteemid olid mõjusad;

3. peab üldiselt kahetsusväärseks, et kontrollikoja aruande 9. peatükk „Haldus“ ja selles esitatud järeldused on üsna piiratud, ehkki mitmeaastase finantsraamistiku rubriiki 5 „Haldus“ peetakse väikese riskiga rubriigiks; nõuab, et selle peatüki auditeerimisel keskendutaks rohkem küsimustele, mis on nõukogu jaoks väga olulised või isegi kriitilise tähtsusega;

Eelarve haldamine ja finantsjuhtimine

4. märgib, et nõukogu eelarve on peamiselt halduseelarve, millest suurt osa kasutatakse töötajate, hoonete, sisustuse ja seadmetega seotud kulude ning mitmesuguste jooksvate kulude katteks; peab kahetsusväärseks, et pikaaegset nõudmist lahutada Euroopa Ülemkogu ja nõukogu eelarved kummagi institutsiooni eraldiseisvaks eelarveks, et tagada läbipaistvus ja parandada kummagi institutsiooni aruandlust, ei ole arvesse võetud, ning nõuab nii nagu oma varasemates eelarve täitmisele pühendatud resolutsioonides, et nõukogu valmistaks eelarve läbipaistvuse huvides ette eraldi Euroopa Ülemkogu eelarve ja nõukogu eelarve ning parandaks mõlema institutsiooni aruandekohustust ja kulutõhusust;

5. märgib, et 2019. aastal oli nõukogu eelarve kogumaht 581 895 459 eurot (2018. aastal oli see 572 854 377 eurot ja 2017. aastal 561 576 000 eurot) ning selle täitmise määr oli 92,3 % (2018. aastal 91,9 % ja 2017. aastal 93,8 %); märgib, et eelarve kasv 9 miljonit eurot oli varasemast väiksem (2018. aastal oli see 11,3 miljonit eurot ja 2017. aastal 16,5 miljonit eurot) – eelarve suurenes 1,6 % (2018. aastal 2 % ja 2017. aastal 3 %);

6. tuletab meelde, et 2018. aastast 2019. aastasse üle kantud assigneeringute kogusumma oli 56 599 584 eurot ehk 10,7 % ning need assigneeringud olid peamiselt seotud arvutisüsteemide (19,5 miljonit eurot), hoonete (16,0 miljonit eurot) ja suulise tõlkega (11,9 miljonit eurot); väljendab rahulolu asjaolu üle, et 2019. aastasse üle kantud assigneeringute arvel tehti makseid kokku 49 240 654 euro eest ehk 87,7 % assigneeringute kogusummast, sealhulgas arvutisüsteemidele 18,7 miljonit eurot, hoonetele 12,5 miljonit eurot ja suulisele tõlkele 10,4 miljonit eurot;

7. võtab teadmiseks üle kantud assigneeringute määra mõningase vähenemise (2019. aasta assigneeringutest kanti üle 2020. aastasse 9,8 %, samas kui 2018. aasta assigneeringutest kanti 2019. aastasse üle 10,7 % ja 2017. aasta assigneeringutest 2018. aastasse 11,5 %); tuletab nõukogule meelde, et assigneeringute ülekandmine on siiski eelarve aastasuse põhimõttest tehtav erand ja peaks kajastama tegelikke vajadusi; kutsub nõukogu üles suurendama oma pingutusi, et vältida eelarvevajaduste ülehindamist;

8. tunnustab nõukogu eelarvereal „Delegatsioonide sõidukulud“ saavutatud 100 % kulukohustuste ja maksete määra eest; märgib ka, et eelarveridadel „Arvutisüsteemid“ ja „Teave“ oli kulukohustuste täitmise määr 100 %, kuid juhib tähelepanu sellele, et nende eelarveridade ülekandmiste määr 2020. aastasse oli vastavalt 35,4 % ja 32,9 %;

9. on teadlik, et institutsiooniliste ja muude koosolekute arv oli 2019. aastal 7 668 (2010. aastal 6 338); märgib, et korraldatud koosolekute koguarv oli 2018. aastaga võrreldes 0,8 % väiksem (65 koosoleku võrra), kuna teisel poolaastal vähenes seadusandlik tegevus Euroopa Parlamendi valimiste ning uute liikmete valimise või nimetamise tõttu kõikidesse liidu institutsioonidesse;

10. märgib, et koosolekute korraldamise vähenedes ja hoolimata i-slot-teenuse hinna 2 %-lisest suurenemisest (10 eurot rohkem kui 2018. aastal), vähenesid suulise tõlke kulud 11 % (62,2 miljonit eurot võrreldes 70 miljoni euroga 2018. aastal) ning et kulud katsid 62 480 tõlkepäeva, mis on 13 % vähem kui 2018. aastal;

11. märgib, et 2019. aastal avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* 1 326 õigusakti (2018. aastal 1 210, 2017. aastal 1 130 ja 2010. aastal 825 õigusakti); möönab, et õigusaktide arvu suurenemine võib olla peamiselt seletatav vajadusega võtta enne 2019. aasta Euroopa Parlamendi valimisi vastu võimalikult palju õigusakte;

12. tuletab nõukogule meelde, et mõju hindamine on paremat õigusloomet käsitleva 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe tähtis osa, samuti seda, et nõukogu lubas teha mõjuhindamisi seoses sisuliste muudatustega, mida ta komisjoni ettepanekutesse teeb; peab kahetsusäärseks, et seni ei ole nõukogu teinud ühtegi oma muudatuse mõjuhindamist;

Sisejuhtimine, sisekontroll, tulemuslikkus

13. märgib seoses institutsioonide kaasajastamisega, et nõukogu sammud on toonud kaasa õhema haldusstruktuuri loomise, kuna teabevahetuse parandamiseks on kaotatud mõned hierarhiatasandid, otsustusprotsessid on tehtud lihtsamaks ja töötajatele on antud suurema vastutuse kaudu oma valdkonna üle rohkem mõjuvõimu; võtab teadmiseks põhjalikult testitud personalijuhtimise IT-vahendi (SYSPER) ja missioonide olelusringi haldamiseks kasutatavate muude IT-vahendite kasutuselevõtmise; tunneb tehtu üle heameelt ja kutsub nõukogu üles jätkama selliste meetmete võtmist;

14. võtab teadmiseks, et eesmärkide saavutamise osas piisava kindluse saamiseks on loodud sisekontrolli raamistik; peab tervitatavaks, et 2019. aasta kohta ei ole ei siseaudiitor ega kontrollikoda oma aruandes ega auditikomitee oma arvamustes maininud vahendite väärkasutamist ega õigusnormide rikkumist; märgib ka, et kõik osakonnad rakendasid riskijuhtimist, pidades riskiregistreid, mis sisaldavad teavet tuvastatud riskide, nende hindamise ja valitud riskikäsitlusmeetmete kohta; märgib, et 2019. aastal ei teatatud ühestki kriitilisest riskitasemest ja märkimisväärseid riske ei realiseerunud; väljendab heameelt asjaolu üle, et 93 % aastatel 2016–2018 esitatud soovitustest on täidetud või täitmisel;

15. tunnustab nõukogu finantsjuhtimise ja tulemussüsteemide parandamist, näiteks lõimitud finants- ja tegevusplaneerimise projekti käivitamist 2019. aasta oktoobris, mille tulemusena lõimitakse iga-aastane ja mitmeaastane eelarve kavandamine ning luuakse tegevuste tasandil seos finantsplaneerimise ja eelarve täitmise vahel;

16. märgib, et rahavoo parandamise seisukohalt hilines arvete maksmine 2019. aastal keskmiselt 19 päeva ning maksimaalne viivitus oli 30 kalendripäeva;

17. tuletab meelde, et põhilised tulemusnäitajad on üldtunnustatud vahend, mille abil mõõta saavutatud tulemusi ja võrrelda neid seatud eesmärkidega; kutsub nõukogu üles esitama oma juhtimisaruannetes kokkuvõtte põhilistest tulemusnäitajatest ja vastavatest tulemustest;

Inimressursid

18. märgib, et 2019. aasta ametikohtade loetelus loetleti 3 033 ametikohta (2018. aastal 3 031 ja 2017. aastal 3 027 ametikohta); väljendab rahulolu organisatsioonistruktuuri lihtsustamise püüete üle, millega seoses muudeti haldustegevuse jätkuva ajakohastamise raames 30 AST5 ametikohta ümber 30 AD5 ametikohaks; väljendab üldiselt heameelt haldustegevuse ajakohastamise protsessi üle, mille eesmärk on parandada nõukogu organisatsioonilist korraldust ja ressursside nõuetekohast kasutamist;

19. palub, et nõukogu annaks aru personalimenetluste lihtsustamise ja täiustamise protsessist ning kõigist sellega seotud meetmetest, nagu 2018. aasta sügisel läbi viidud personaliküsitluse järelmeetmed, töötajate karjäärivõimaluste parandamine, teadmiste ja kogemuste jagamise tõhustamine, kaasaegsete kommunikatsioonivahendite edendamine ja psühhosotsiaalsete riskide jätkuv ennetamine; julgustab nõukogu täiendama praegust paindlikku töökorraldust sellega, et kaitstakse töötajate õigust olla mittekättesaadav;

20. peab tervitatavaks nõukogu peasekretariaadi toetavat tegevuskava puudega praktikantidele, millega soodustatakse aastas 4–6 praktikakoha eraldamist ametlikult tuvastatud puudega liidu kodanikele, samuti nõukogu mõistlike abinõude poliitikat, mis võimaldab puudega inimestel täita tööülesandeid teistega võrdselt;

21. palub nõukogul anda aru oma soolise võrdõiguslikkuse tegevuskavast ja puudega inimestele nõukogus võrdsete võimaluste tagamisel võetud meetmetest, sellega seoses kehtestatud korrast ning kõigil hierarhiatasanditel naiste ja meeste esindatuse tasakaalustamiseks võetud meetmetest; lisaks palub nõukogul anda teavet puudega inimeste osakaalu kohta oma töötajaskonna hulgas ning töötajaskonna geograafilisest tasakaalustatusest, samuti meetmetest, mida on tasakaalu saavutamiseks võetud;

22. tuletab meelde Parlamendi 17. detsembri 2020. aasta resolutsiooni vajaduse kohta luua soolise võrdõiguslikkusega tegelev nõukogu koosseis, milles palutakse soolise võrdõiguslikkuse eest vastutavatel ministritel ja riigisekretäridel luua institutsiooniline foorum, et tagada soolise võrdõiguslikkuse parem integreerimine liidu strateegiatesse ja poliitikaprotsessidesse, kõigi asjaomaste poliitikavaldkondade koordineerimine, samuti naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse kaitse ühtlustamine liidus valdkonnaülest lähenemisviisi kasutades; rõhutab, et eraldi koosseis on otsustav tegur, et peamiste soolist võrdõiguslikkust käsitlevate küsimuste üle peetavad läbirääkimised ummikseisust välja tuua;

23. kutsub nõukogu üles parandama soolist ja geograafilist tasakaalu, et tagada kõigi liikmesriikide kodanike nõuetekohane esindatus, sealhulgas juhtkonna tasandil;

Huvide konfliktid, ahistamine, rikkumistest teatamine

24. peab kahetsusväärseks, et ei ole saanud rohkem teavet nõukogu eetikakultuuri ja -standardite parandamise kohta – selle näiteks võiks olla spetsiaalne veebisait, kus tutvustatakse avaliku eetika alast erikoolitust, kõigi töötajate suhtes kohaldatav käitumisjuhend, milles esitatakse ootused aususe ja eetiliste väärtuste suhtes, eetikaküsimusi käsitlevad sisesuuniseid või rikkumisest teatajate kaitse tagamise kord;

25. on teadlik nõukogu otsustavast rollist kandidaatide esitamisel ja ametisse nimetamisel liidu institutsioonidesse ja asutustesse, eelkõige Euroopa Ülemkogusse, komisjoni, kontrollikotta ja nõuandekomiteedesse (Regioonide Komitee ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee); soovitab tungivalt, et need õigused lähtuvalt liidus kehtivatest eetikapõhimõtetest, nagu ausus ja inimväärikus, läbi vaadataks; tuletab meelde kontrollikoja väidet, et eetiline käitumine aitab kaasa usaldusväärsemale finantsjuhtimisele ja üldsuse usalduse suurendamisele, mis on vajalik selleks, et avalik poliitika oleks edukas, ning et „ELi institutsioonide töötajate ebaeetiline käitumine pälvib suurt tähelepanu ja vähendab ELi institutsioonide usaldusväärsust“; peab seepärast vajalikuks, et hoidutaks seadmast liidu institutsioonide ja asutuste liikmeks kandidaate, kes kujutavad ohtu terve liidu mainele, näiteks kandidaadid, kelle ebaeetilist käitumist on kinnitanud OLAF või kelle vastu on alustatud kohtumenetlust;

26. väljendab sügavat muret selle pärast, et nõukogu on korduvalt nimetanud kandidaate Euroopa Kontrollikoja liikmeks, hoolimata parlamendi negatiivsest arvamusest kandidaadi kohta, mis väljendus suure häälteenamusega tagasilükkamisena täiskogu istungil, kuna kandidaatidel puudusid piisavad pädevused ning isiklik või poliitiline erapooletus

27. väljendab muret selle pärast, et nõukogu ametlikul veebisaidil puudub eetikaraamistikku käsitlev peatükk, mis sisaldaks reegleid võimalike huvide konfliktide ennetamise, tuvastamise ja vältimise kohta; kutsub nõukogu sellega seoses üles järgima teiste liidu institutsioonide eeskuju, näiteks Euroopa Liidu Kohus, kellel on veebisaidil eraldi läbipaistvust käsitlev osa; palub nõukogul esitada selliste meetmete võtmise kava koos selgete tähtaegadega;

28. jagab kontrollikoja muret ELi ühtse eetikaraamistiku puudumise pärast, mis reguleeriks liikmesriikide esindajate tööd nõukogus; arvestades kontrollikoja ja Euroopa Ombudsmani korduvaid taotlusi institutsiooni eetika ja läbipaistvuse suurendamiseks, rõhutab, kui oluline on, et nõukogu, sealhulgas nõukogus töötavad liikmesriikide esindajad ühtlustaks eetikanorme ja jõustaks juba eksisteerivaid eetikanorme; tuletab meelde nõukogu kohustust tegeleda kõrgetasemeliste huvide konfliktide, nn pöördukse efekti ja lobitöö läbipaistvuse reeglitega;

29. kordab taas oma üleskutset nõukogule viia Euroopa Ülemkogu eesistuja käitumisjuhend kooskõlla Euroopa Parlamendi ja komisjoni käitumisjuhendiga, et oleksid olemas reeglid liidu õigusaktidega seotud tegevuse heakskiitmiseks pärast seda, kui Euroopa Ülemkogu eesistuja on lahkunud;

30. toonitab asjaolu, et nõukogu peasekretariaat saatis 21. jaanuaril 2020 delegatsioonidele kirja teabega peasekretariaadi endiste tippametnike kutsealase tegevuse kohta pärast teenistusest lahkumist, nagu on ette nähtud Euroopa Liidu ametnike 2019. aasta personalieeskirjade artikli 16 kolmanda ja neljanda lõiguga ning rakenduseeskirjadega;

31. väljendab taas sügavat muret paljude poliitikas ja eelarve otsustusprotsessis osalevate liikmesriikide esindajate huvide konfliktide pärast; kordab parlamendi tungivat nõudmist nõukogule tagada, et liikmesriikide esindajad, kes saavad oma ettevõtete kaudu liidu toetustest otsest kasu, ei osaleks toetusega seotud poliitika- ega eelarvealastes aruteludes ja hääletustel; palub nõukogul esitada parlamendile teavet meetmete kohta, mida on võetud huvide konfliktide ärahoidmiseks;

Kinnisvara

32. väljendab heameelt selle üle, et 2019. aastal tehti Belgia ametiasutustele Europa hoone projekti eest tasumisele kuuluva summa viimane makse, kuna sellega seotud lõplikku müügiakti ei olnud võimalik 2017. aastal allkirjastada; märgib, et otsuse alusel 2017. aastast 2018. aastasse üle kantud 4,1 miljoni euro suurused assigneeringud seoti 2018. aastal nõuetekohaselt kulukohustustega, kuid neid ei makstud välja, vaid kanti maksete tegemiseks üle 2019. aastasse;

33. väljendab taas muret selle pärast, et meedias on uue Europa hoone ehitamise kohta avaldatud murettekitavat teavet; kutsub nõukogu üles põhjalikult uurima peatöövõtjat ja kogu alltöövõtjate ahelat (meedia andmetel on neid kuni 12), samuti töötajate töötingimusi, ning esitama kõik oma järeldused Euroopa Parlamendi eelarvekontrollikomisjonile;

34. peab tervitatavaks nõukogu püüdlusi vähendada oma keskkonnajalajälge kõigis hoonetes, mis on alates 2016. aastast kantud Euroopa keskkonnajuhtimis- ja auditeerimissüsteemi (EMAS); väljendab heameelt 2019. aasta andmetel põhineva põhjaliku keskkonnaaruande üle, mis avaldati 2020. aasta oktoobris;

Digitaliseerimine

35. märgib, et 2019. aastal osutas nõukogu digiteenuste osakond (SMART) nõukogule laias valikus teenuseid ning et tehti märkimisväärseid investeeringuid uute vahendite väljatöötamisse, nagu tõlkehaldussüsteem, briefingute (ülevaade) abivahend, kolmepoolsete kohtumiste tabelite redigeerija kohtumiste tabelite loomiseks ja haldamiseks, EDiT seadusandlike tekstide ühiseks koostamiseks ja toimetamiseks, eAgenda ja muud tehnilised platvormid;

36. julgustab nõukogu kasutama avatud lähtekoodiga tehnoloogiat, et vältida seotust müüjaga, säilitada kontroll oma tehniliste süsteemide üle, tagada kasutajatele tugevamad kaitsemeetmed eraelu puutumatuse ja andmekaitse vallas ning suurendada üldsuse jaoks turvalisust ja läbipaistvust;

37. innustab nõukogu järgima Euroopa Andmekaitseinspektori soovitusi, mille kohaselt tuleks liidu institutsioonide ja Microsofti vahel 2018. aastal allkirjastatud institutsioonidevahelise litsentsilepingu ja rakenduslepingu üle hakata uusi läbirääkimisi pidama, et saavutada digitaalne suveräänsus, vältida seotust müüjaga ja kontrolli puudumist ning tagada isikuandmete kaitse;

Läbipaistvus

38. võtab teadmiseks asjaolu, et nõukogu peasekretariaat saatis 29. juunil 2020 delegatsioonidele eesistujariigi parimate tavade suuniste kavandi sponsorluse küsimustes pärast seda, kui nõukogu oli heaks kiitnud Euroopa Ombudsmani (edaspidi „ombudsman“) soovituse liikmesriikidele sponsorlusega seotud suuniste kohta, ning pärast Euroopa Parlamendi eelarvekontrollikomisjoni korrapäraseid meeldetuletusi; kordab, et huvide konfliktid kahjustavad nõukogu ja kogu liidu mainet;

39. märgib, et liikmesriikidel tuleb oma eesistumist ise rahastada, ja peab kahetsusväärseks, et nad kasutavad mõnede kulude katmiseks ettevõtjate sponsorlust; väljendab suurt muret võimaliku mainekahju pärast, mida selline tava võib nõukogule ja liidule tekitada; nõuab tungivalt, et eesistujariigid väldiksid oma kulude katmisel ettevõtjate sponsorlust, ja palub sellega seoses nõukogul kavandada eesistumise kulude kandmist eelarvesse;

40. soovitab nõukogul eesistujariike selgete ja läbipaistvate sponsorlusnormide kehtestamisel nõuetekohaselt nõustada, pöörates erilist tähelepanu võimalikule huvide konfliktile, juhul kui ettevõtlussektoril on selge huvi nõukogus tehtavate otsuste vastu; nõuab, et nõukogu liiguks suunistega kohe edasi ja arutleks eelkõige selle üle, et suunised on praegu mittesiduva iseloomuga;

41. tuletab meelde, et ombudsman algatas 2017. aastal nõukogu seadusandliku töö läbipaistvust käsitleva uurimise (OI/2/2017), mille eesmärk on lihtsustada kodanikel liidu seadusandlike protsesside jälgimist; väljendab heameelt selle üle, et ombudsman võttis hiljaaegu positiivselt vastu nõukogu sellised uued läbipaistvusmeetmed nagu ennetav eduaruannete avaldamine õigusaktide eelnõude üle peetavate läbirääkimiste kohta, mis on täielikult kooskõlas ombudsmani uurimiste tulemusel tehtud ettepanekutega ja viimastes eelarve täitmisele heakskiidu andmise resolutsioonides esitatud nõudmistega;

42. tuletab meelde, et Parlament toetas oma 17. jaanuari 2019. aasta resolutsioonis ombudsmani strateegilise uurimise OI/2/2017 (nõukogu ettevalmistavates organites peetavate seadusandlike arutelude läbipaistvusest) kohta ülekaalukalt õigusloome läbipaistvust puudutavaid ombudsmani ettepanekuid, ning nõuab, et nõukogu suurendaks veelgi õigusloome läbipaistvust, eelkõige registreerides ja avaldades liikmesriikide seisukohad ning tehes kättesaadavaks rohkem kolmepoolsete läbirääkimiste dokumente; nõuab, et nõukogu püüaks läbipaistvust suurendada kiiremini ja avaldaks muu hulgas nõukogu töödokumendid masinloetavas vormis; palub nõukogul muudest õigusloome läbipaistvuse suurendamiseks võetud meetmetest aru anda;

43. juhib tähelepanu ombudsmani otsusele asjas nr 1946/2018/KR, milles ombudsman taotles nõukogu peasekretariaadil pidada lobistide ja Euroopa Ülemkogu eesistuja või tema kabineti liikmete vaheliste kohtumiste täielikku registrit; toetab kindlalt ombudsmani väidet, et eesistuja kabineti liikmed peaksid kohtuma ainult läbipaistvusregistrisse kantud huvirühmade esindajatega ja osalema ainult nende korraldatavatel üritustel; peab murettekitavaks asjaolu, et sellele märkusele ei ole tähelepanu pööratud, ja nõuab ombudsmanile vastuse saatmist;

44. tunneb heameelt selle üle, et kolm institutsiooni (Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon) kinnitasid oma ühist soovi jõuda kolme institutsiooni vahelise läbipaistvusregistri suhtes kokkuleppele, et suurendada huvirühmade esindajatega suhtlemise läbipaistvust; avaldab nõukogule tunnustust Saksamaa eesistumise ajal toimunud positiivsete sammude ja uute saavutuste eest, mis viis 15. detsembril 2020 poliitilise kokkuleppeni kohustusliku läbipaistvusregistri osas, ning õhutab kõiki asjaosalisi allkirjastama institutsioonidevahelise kokkulepe, mille parlament kiitis heaks 27. aprillil 2021, et muuta register nõukogu kaasamisega kohustuslikuks; nõuab tungivalt, et nõukogu laiendaks kokkuleppe kohaldamisala, muutes kohustuslikuks lobitöötajate registreerimise, kui nad soovivad kohtuda praeguse või järgmise eesistujariigi suursaadikutega, samuti oma esindajatega alaliste esindajate komitees ning nõukogu peasekretäri ja peadirektoritega;

45. märgib, et ombudsmanile esitati seoses läbipaistvusega seitse kaebust ja toimus üks strateegiline uurimine; märgib, et seitsmest kaebusest kahe puhul leidis ombudsman, et tegemist on haldusomavoli juhtumiga; märgib, et üks juhtum lõpetati, kahe puhul ei olnud tegemist haldusomavoliga ning viimased kaks kaebust on veel menetlemisel; märgib, et eurorühma kohtumiste ettevalmistamises osalevate organite läbipaistvust puudutava uurimise käigus leidis ombudsman, et nõukogu on astunud samme oma läbipaistvuspoliitika edasiseks parandamiseks, ning otsustas selle konkreetse strateegilise uurimise lõpetada;

Teavitustegevus

46. nõustub, et nõukogu veebisaidi juurdepääsetavuse parandamine, mis oli 2018. aastal üks välisauditi soovitustest, oli 2019. aastal prioriteetne küsimus; peab ühe julgustava tulemusena tervitatavaks asjaolu, et veebisaidi kõige kiiremini kasvava osa moodustasid nn poliitikalehed, mis annavad taustteavet nõukogus arutlusel olevate peamiste algatuste ja õigusaktide kohta;

47. peab tervitatavaks asjaolu, et tänu täiustustele paranes veebikasutajate, sealhulgas puuetega inimeste kogemus, mida mõõdeti juurdepääsetavuse näitaja alusel, 47 %-lt 2018. aasta lõpus 67 %-le 2019. aasta detsembris; märgib, et ülejäänud auditisoovitused, mis on peamiselt seotud kasutajate kogemuste ja sisu loomise nõuetega, täidetakse 2020. aastal; palub nõukogul anda eelarve täitmise eest vastutavale institutsioonile aru auditisoovituste täitmise tulemustest ja tehtud edusammudest, eriti puuetega inimeste juurdepääsu kohta;

48. märgib, et nõukogu audiovisuaalse ringhäälingu taristut ja tootmisrajatisi täiustati 2019. aastal veelgi, et suurendada tegevuse tõhusust ning muuta taristu tulevikukindlamaks ja vastupidavamaks, et suuta videokajastuste kasvava mahuga toime tulla;

Nõukogu roll Euroopa prokuröride nimetamisel Euroopa Prokuratuuri

49. tuletab meelde, et 2019. ja 2020. aastal nimetasid liikmesriikide eelvalikukomisjonid hindamiseks oma kandidaadid ning Euroopa valikukomisjon vaagis 2020. aastal Euroopa Prokuratuuri nimetatava 22 Euroopa prokuröri kvalifikatsiooni; tuletab meelde, et kooskõlas nõukogu rakendusotsusega (EL) 2018/1696 ([1]) hindab Euroopa valikukomisjon kandidaate ja esitab nõukogule pingerea, mida nõukogu arvesse võtab;

50. tuletab meelde, et nõukogu rakendusotsuses (EL) 2020/1117 ([2]) märgitakse, et „Belgia, Bulgaaria ja Portugali esitatud kandidaatide osas ei järginud nõukogu valikukomisjoni mittesiduvat pingerida, tuginedes nende kandidaatide teenete erinevale hindamisele, mis tehti nõukogu asjaomastes ettevalmistavates organites“;

51. tuletab meelde, et Austria, Eesti, Luksemburg ja Madalmaad avaldasid 27. juulil 2020. aastal avalduse, rõhutades et „tuleb vältida konkurentsi riiklike valikukomisjonide pingeridade ja Euroopa valikukomisjoni pingerea vahel, millega kaasneks risk kahjustada ametisse nimetamise menetluse Euroopa komponenti“;

52. peab kahetsusväärseks, et nõukogu ei vastanud nõuetekohaselt mitmele parlamendi poolt juulis ja septembris 2020 esitatud kirjalikult vastatavale küsimusele, milles nõukogul paluti selgitada, miks ta otsustas mitte järgida Euroopa valikukomisjoni soovitusi, ning kirjeldada, millise hindamise alusel jõuti otsusele mitte järgida Euroopa valikukomisjoni soovitusi;

53. väljendab suurt muret meediateadete pärast, mille kohaselt Portugali valitsus andis nõukogule valeteavet selle kandidaadi oskuste ja kogemuse kohta, kelle Euroopa valikukomisjon asetas teisele kohale, mistõttu ta nimetati Euroopa prokuröriks Portugalist;

54. tuletab meelde, et Euroopa prokurörid peavad olema sõltumatud ja igasugusel kahtlusel, et liikmesriigi valitsus on sekkunud kandidaadi kasuks vastupidiselt Euroopa valikukomisjoni soovitusele, on äärmiselt ebasoodne mõju Euroopa Prokuratuuri kui institutsiooni mainele, usaldusväärsusele ja sõltumatusele;

Praegune olukord seoses eelarve täitmisele heakskiidu andmisest keeldumisega

55. toonitab Euroopa Parlamendi õigust anda vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 319 ning finantsmääruse ja Euroopa Parlamendi kodukorra kohaldatavatele sätetele ning kooskõlas praeguse tõlgenduse ja praktikaga eelarve täitmisele heakskiit, nimelt õigust anda eelarve täitmisele heakskiit, et säilitada läbipaistvus ja tagada demokraatlik vastutus liidu maksumaksjate ees;

56. märgib, et Euroopa Parlamendil on peaaegu 20 aasta jooksul välja kujunenud tava anda heakskiit kõikide liidu institutsioonide, organite ja asutuste eelarve täitmisele;

([1]) Nõukogu 13. juuli 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/1696 määruse (EL) 2017/1939 (millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamisel) artikli 14 lõikega 3 ette nähtud valikukomisjoni tööeeskirjade kohta (ELT L 282, 12.11.2018, lk 8).

([2]) Nõukogu 27. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1117, millega nimetatakse ametisse Euroopa Prokuratuuri Euroopa prokurörid (ELT L 244, 29.7.2020, lk 18).

57. arvestades, et Euroopa Liidu Kohtu praktika toetab maksumaksjate ja üldsuse õigust saada avaliku sektori tulude kasutamise kohta teavet;

58. kordab, et nii liidu haldustegevuse avatus ja läbipaistvus kui ka liidu finantshuvide kaitse nõuavad, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlus oleks avatud ja läbipaistev ning et iga liidu institutsioon oleks vastavalt finantsmääruse artiklile 59 vastutav eelarve eest, mida ta täidab;

59. kordab vajadust parandada institutsioonide vahelist koostööd eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise vastastikuse mõistmise memorandumi kaudu, mis käsitleb parlamendi ja nõukogu vahelist koostööd iga-aastase eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse käigus;

60. rõhutab, et Euroopa Liidu lepingu artikli 13 kohaselt tegutseb iga institutsioon talle aluslepingutega antud volituste piires ning vastavalt nendes sätestatud korrale, tingimustele ja eesmärkidele, ning institutsioonid peavad olema omavahelises koostöös üksteise suhtes lojaalsed;

61. tuletab meelde, et varasematel aastatel on eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlust korduvalt takistanud nõukogu koostöövalmiduse puudumine, ning tuletab meelde, et Euroopa Parlament ei andnud heakskiitu nõukogu peasekretäri tegevusele aastate 2009–2019 eelarve täitmisel;

62. rõhutab, et praegune olukord, kus parlament saab ainult kontrollida kontrollikoja ja Euroopa Ombudsmani aruandeid ning nõukogu veebisaidil esitatud teavet, kuid ei saa nõukogult iga-aastase eelarve täitmise menetluse käigus ei kirjalikke ega suulisi vastuseid, ei võimalda parlamendil teha eelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta teadlikku otsust ning sellel on püsiv negatiivne mõju mõlemale institutsioonile ja see kahjustab eelarve haldamise poliitilise kontrolli menetlust;

63. toonitab vajadust alustada uuesti nõukoguga läbirääkimisi, et jõuda vastastikku rahuldava kokkuleppeni ja praegusest ummikseisust viimaks välja tulla;

64. kordab, et parlamendi poolne läbirääkimisrühm on moodustatud ja et parlamendi eelarvekontrollikomisjon saatis 25. mail 2020 nõukogu peasekretärile kirja, milles soovitas alustada läbirääkimisi;

65. on jätkuvalt veendunud, et selles küsimuses kokkuleppe saavutamine on võimalik, ning kutsub seetõttu nõukogu üles läbirääkimisi viivitamata jätkama, et leida lahendus, mis austab kodanike õigust institutsioonide aruandekohustusele;

66. märgib, et asjaomaste institutsioonide rollil eelarve täitmisele heakskiidu andmisel tuleks vahet teha; rõhutab, et parlament ei nõustu seisukohaga, nagu oleks mõlemal institutsioonil eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses samaväärne ja vastastikune roll;

67. kordab seoses nõukogu erilise rolliga institutsioonina, kes annab soovitusi eelarve täitmise menetluse kohta, oma nõudmist nõukogule anda eelarve täitmise soovitusi teiste liidu institutsioonide kohta;

68. tõdeb, et COVID-19 epideemia on kõnealuse protsessi soodsa kulgemise katkestanud; märgib siiski murega, et 2020. aasta sügisel luhtusid kõik parlamendi katsed korraldada nõukoguga esimeseks sissejuhatavaks mõttevahetuseks kohtumine;

69. juhib tähelepanu sellele, et kuni läbirääkimisi ei toimu, jäävad parlamendi seisukohad muutumatuks, ning probleemi lahendamise eeltingimuseks on poolte vahelised läbirääkimised;

70. tuletab meelde asepresident Věra Jourová ja volinik Johannes Hahni avaldusi, mille nad tegid 2019. aastal Euroopa Parlamendis toimunud kuulamistel selle kohta, et on valmis selle probleemiga tegelema ja soovivad aidata muuta nõukogu eelarve täitmise läbipaistvamaks; on seisukohal, et läbirääkimistesse võiks kaasata ka komisjoni, et tagada parlamendile vajaliku teabe esitamine selle kohta, kuidas nõukogu oma eelarvet täidab.

71. märgib, et paljud teatised ja dokumendid on kättesaadavad ainult inglise keeles; märgib ka, et töökoosolekud toimuvad ilma suulise tõlke võimaluseta; nõuab, et nõukogu austaks põhimõtteid, õigusi ja kohustusi, mis on sätestatud põhiõiguste hartas ja määruses nr 1/1958, samuti sisesuunistes ja -otsustes, nagu hea halduse tava eeskiri; kutsub seetõttu nõukogu üles tagama vajalikud inimressursid, et tagada mitmekeelsuse austamine, suurendades selleks kirjaliku ja suulise tõlke eest vastutavate töötajate arvu.